

KARTA JEDNOŚCI

ORIOŃSKIEGO RUCHU ŚWIECKIEGO

PRZESŁANIE JANA PAWŁA II

JAN PAWEŁ II

KRÓTKA HISTORIA

KARTA JEDNOŚCI

ORIOŃSKIEGO RUCHU ŚWIECKIEGO

I. TOŻSMOŚĆ

1. Nazwa i tożsamość
2. Członkowie
3. Specyficzny cel
4. Początek
5. Relacje w Rodzinie Oriońskiej
6. Siedziba

II. WARTOŚCI INSPIRUJĄCE

7. Charyzmat orioński
8. Charakterystyczne aspekty duchowości oriońskiej:
9. Ks. Orione i świeccy
10. Orioński Duch Apostolski

III. FORMACJA

11. Znaczenie i celowość formacji
12. Specyficzne treści
13. Struktura formacyjna
14. Zadania formacyjne Grup Koordynujących

IV. POSŁANNICTWO

Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej

15. Świadectwo i posłannictwo
16. Obowiązki życia duchowego
17. Zaangażowanie w życie społeczne
18. Zaangażowanie w życie kościelne
19. Zaangażowanie w Rodzinie Oriońskiej

V. ORGANIZACJA

20. Cel organizacyjny
21. Coordinamento lokalne i/lub rejonowe
22. Coordinamento Prowincjalne i/lub międzyprovincialne
23. Coordinamento Generalne
24. Relacje z FDP, MSMM, OIZK
25. Relacje z organizmami kościelnymi i cywilnymi
26. Aspekty ekonomiczne

Karta Jedności Oriońskiego Ruchu Świeckiego jest owocem pięcioletniej pracy grup koordynacyjnych lokalnych i krajowych. Została zdefiniowana i zaaprobowana podczas zjazdu przedstawicieli ORS z różnych krajów, który odbył się w Claypole (Buenos Aires, Argentyna), od 7 do 13 października 2002 r.

*„Stuletnie doświadczenie Kościoła uczy nas, że ścisłe przyłgnięcie duchowe Do osoby Założyciela i wierność jego misji, wierność wciąż uważana na znaki czasów, są źródłem życia obfitującym dla samego Dzieła przez niego założonego i dla całego Ludu Bożego. (...)
Wy zostaliście powołani do uczestnictwa w łasce otrzymanej przez swego Założyciela, aby ją przekazywać do dyspozycji całego Kościoła.”*

Jan Paweł II

PRZESŁANIE JANA PAWŁA IIDO ORIOŃSKIEGO RUCHU ŚWIECKIEGO

Do Przewielebnego

Ks. ROBERTO SIMONATO

Dyrektora Generalnego Synów Boskiej Opatrzności

1. “Chcemy ujrzeć Jezusa” (J 12,21). W tych słowach grupa greków zafascynowanych boskim Mistrzem zwróciła się pewnego dnia do niektórych z uczniów wyrażając pragnienie spotkania się z Panem. W ciągu wieków wiele osób w każdym zakątku ziemi manifestowało bez końca to samo pragnienie zbliżając do siebie mężczyzn i kobiety wyróżniających się posiadaniem szczególnej relacji do osoby Jezusa.

Pośród świadków Chrystusa w wieku, w którym żyjemy, szczególne miejsce zajmuje Błogosławiony Alojzy Orione, Założyciel Rodziny Zakonnej Księży Orionistów. Duchowy urok jego postaci uderzył wielu ludzi w ciągu jego życia i nadal wzbudza podziw oraz zainteresowanie. Zdarzyło się, że wśród świeckich żyjących przy Małym Dziele Boskiej Opatrzności zrodziło się pragnienie głębszego poznania Bł. Założyciela, aby wierniej go naśladować. W ten sposób zrodził się Orioński Ruch Świecki mający na celu zaoferowanie członkom różnorodnych stowarzyszeń świeckich istniejących wokół ośrodków Małego Dzieła możliwości życia pośród naśladowców Chrystusa uczestnicząc w charyzmat orioński wraz z Synami Boskiej Opatrzności i Małymi Siostrami Misjonarkami Miłości.

2. Po kilku latach od powstania Ruchu dostrzeżono okoliczności sprzyjające przystąpieniu do weryfikacji przebytej drogi, mając na uwadze jej późniejszy rozwój. W tym celu dokonano promocji tegoż Zjazdu międzynarodowego, który ma jako temat motto św. Pawła: *Instaurare omnia in Christo*, obrane przez Błogosławionego Alojzego dla założonej przez niego Rodziny Zakonnej. W ten sposób chce się zaproponować świeckim sposobność do pogłębienia znajomości charyzmatu oriońskiego, czemu posłuży wypracowanie specjalnej Karty Jedności i zaplanowanie późniejszych etapów zaangażowania i uczestnictwa w perspektywie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000.

Kierując moje pozdrowienie do uczestników tego Zjazdu nie mogę nie przypomnieć wam pełnych entuzjazmu słów Bł. Orione: *”Instaurare omnia in Christo! Tylko wtedy odnowimy siebie i cały świat w Chrystusie, gdy rzeczywiście przemienimy się w Jezusa Chrystusa”*. Było zatem jasne dla Założyciela, że duszą każdej autentycznej odnowy jest *nowość* Chrystusa, który staje się obecny w poszczególnych ludziach, w rodzinach, w strukturach społecznych i w relacjach międzynarodowych. Jego gorącym pragnieniem było uczynienie Chrystusa centrum świata i służenie Chrystusowi w każdym człowieku, zwłaszcza w ubogich. Aby zrealizować to swoje natchnienie, zamierzał całym sercem angażować świeckich w działalność apostolską; zachęcając ich do życia według zamysłu swego serca bez granicznie szeroko otwartego przez miłość Chrystusa Ukrzyżowanego. W 1935 r. z Buenos Aires tak pisał do przyjaciół Małego Dzieła: *Wszyscy, z całą pewnością będziecie odczuwać jak ja, bardzo żywe pragnienie współpracy, na ile to będzie dla was*

możliwe, dla dzieła odnowy życia chrześcijańskiego – dla « Instaurare omnia in Christo » – co może prowadzić do odnowy społecznej człowieka, rodziny i społeczeństwa. Miejcie odwagę w czynieniu dobra! (Lettere 11, 291).

Świadomi tego zamierzenia istniejącego już wcześniej w sercu Błogosławionego Założyciela, odpowiedzialni za Rodzinę Oriońską zaczęli promować od kilku lat Ruch Świecki, który zamierza się na tym Zjeździe precyzyjniej się zdefiniować i wzmocnić, aby mógł znacząco włączyć się do współpracy, jak to lubił powtarzać ks. Orione, aby *czyńcie dobrze zawsze, czyńcie dobrze wszystkim, a źle nigdy i nikomu.*

3. Jest mi miło skorzystać z tej znaczącej okoliczności aby zachęcić Księdza, Czcigodny Bracie w kapłaństwie i Zakonników oraz Siostry Zakonne z Rodziny Oriońskiej, do tego byście się stali *wytrawnymi przewodnikami po drogach życia duchowego i w tej perspektywie niech rozwijają w świeckich « największy talent, to jest ducha »* (por. *Vita consecrata*, 55). Zapraszam świeckich, którzy zdecydowali się dzielić charyzmat orioński żyjąc w świecie, aby byli gorliwi i wielkoduszni dając Małemu Dziełu Boskiej Opatrzności „cenny wkład” swej świeckości i jej charakterystycznego posługiwania. Orioński Ruch Świecki będzie w ten sposób sprzyjał duchowemu promieniowaniu waszej Rodziny Zakonnej wychodząc poza granice samego Instytutu, zgłębiając w ten sposób swe cechy charakterystyczne w celu coraz skuteczniejszego realizowania swego specyficznego posłannictwa w Kościele i w świecie.

4. Kieruję szczególne słowa do członków Oriońskiego Instytutu Świeckiego, który został niedawno zaaprobowany kanonicznie jako Instytut życia konsekrowanego. Wiedząc dobrze, że w tych dniach odbywają oni swój Zjazd Generalny w celu wybrania właściwych sobie Władz, zachęcam ich do wiernego i radosnego przeżywania swej konsekracji w świecie i przy korzystaniu ze środków światowych. Umiejmy stać się twórcami nowych syntez pomiędzy całkowitym całkowitym przyłgnięciem do Boga i do jego woli oraz możliwie najpełniejszym uczestnictwem w radościach i nadziejach, strapieniach i bólach braci, aby ich pokierować do pełnego zbawienia objawionego przez Ojca w Chrystusie. Ich świeckość konsekrowana niech im dopomaga do konsekwentnego życia Ewangelią w codziennym trudzie wprowadzania w życie Pawłowego programu *Instaurare omnia in Christo – Odnowić wszystkiego w Chrystusie*, naśladując świadectwo i nauczanie Błogosławionego Orione.

W tym celu przywołuję opieki Maryi, *Matki i Niebieskiej Założycielki* Małego Dzieła Boskiej Opatrzności, wstawiennictwa Błogosławionego Alojzego Orione udzielając specjalnego Apostolskiego Błogosławieństwa jako zadatek niebieskich łask Księdzu, członkom Oriońskiego Ruchu Świeckiego i Oriońskiego Instytutu Świeckiego.

JAN PAWEŁ II

Watykan, 7 października 1997 r.

KRÓTKA HISTORIA

- Zaangażowanie świeckich w ducha i życie Ks. Orione oraz jego Małego Dzieła Boskiej Opatrzności, które stało się dziś Oriońskim Ruchem Świeckim, ma swe korzenie historyczne i jest odpowiedzią na dokładnie określoną wrażliwość i wolę Założyciela.
- Należy pamiętać, że młody kleryk Orione już w 1890 r. był już zaangażowany w dwa stowarzyszenia świeckie: Konferencję św. Wincentego i Stowarzyszenie Wzajemnej Pomocy « Św. Marcjana ».
- Jego pierwsze kolegium « Św. Bernardyna » (1893 r.) zostało założone jako « Konwikt Ojcowski », gdyż był inicjatywą pewnego stowarzyszenia « Ojców », a było zarządzane przez Ks. Orione przy pomocy ochotników świeckich.
- Ks. Orione, już jeszcze u początków założenia Małego Dzieła w 1899 r. w Turynie zainicjował projekt pierwszego Stowarzyszenia żeńskiego: „Wokół naszych Instytutów powstaną *Damy Boskiej Opatrzności*, wielkie stowarzyszenie, w którym wszystkie wszystkiego zjednoczą się na polu miłosierdzia w tym samym duchu umartwienia i wyrzeczenia”.
- Czytając pierwsze Konstytucje napisane własnoręcznie już w 1904 r. zaskakuje fakt, że Ks. Orione przewiduje pewną formę konsekracji również dla świeckich, *którzy gorąco pragną z całej duszy dążyć do doskonałości i byłiby gotowi złożyć śluby, gdyby im to było pozwolone*. Gdy tylko Kościół w 1947 r. uznał kanonicznie Instytuty Świeckie, stało się obowiązkiem i radością zrealizować to pragnienie Ojca inicjując to, co stanie się Oriońskim Instytutem Świeckim.
- Ks. Orione widział *Byłych wychowanków* jako „apostołów”; wielu z nich zaangażowanych w życie społeczne, jako świeccy, są wciąż żywą częścią Rodziny Oriońskiej. Poprzez osobistą korespondencję i przynależenie do Stowarzyszenia Byłych Wychowanków (1934) pielęgnowali swe ciągłe zaangażowanie w życie i ideały Małego Dzieła.
- Znany jest talent Założyciela do zatroszczenia się o *Przyjaciół*, w których widział prawdziwych uczniów i współpracowników. Poprzez zwykłe relacje prowadził ich, formował i dowartościowywał w czynieniu dobra, rozwijając w nich świadomość apostołską. Angażował ich bezpośrednio, czasami na stałe w działalności Zgromadzenia i zachęcał ich do działania właściwego ich stanowi i profesji. W 1940 r. ustanowili oni Stowarzyszenie.
- Po tych przedsięwzięciach Założyciela w stosunku do świeckich miały miejsce, po jego śmierci (12 marca 1940 r.) liczne inicjatywy jego uczniów, którym sprzyjał wzrost postępu społecznego i wzmożony zmysł Kościoła.
- Wzrastanie Oriońskiego Ruchu Świeckiego rozumianego w dzisiejszym znaczeniu, tj. w sensie integralnym, zróżnicowanego, ale skoordynowanego, zorganizowanego, niezależnego podmiotu, któremu nadaje tożsamość charyzmat Ks. Orione, w jedności z całym Małym Dziełem Boskiej Opatrzności, ma niedawną historię.
- Początek jest jasno określany we *Wniosku 11* Kapituły Generalnej Synów Boskiej Opatrzności (1992 r.) i *Małych Sióstr Misjonarek Miłości* (1993 r.): «

W celu promocji wśród wszystkich Współbraci i w różnych sektorach aktywności Zgromadzenia, realizowanie wytycznych Kościoła dotyczących powołania i roli świeckich (por. *Apostolicam auctoritatem, Christifideles laici* i inne) kieruje się prośbą do Zarządu Generalnego, aby koordynował programowanie inicjatyw skierowanych na osiągnięcie celów promocji powołania i roli świeckich ».

- Dwa lata poświęcone poznawaniu sytuacji i studiowaniu rzeczywistości świeckich, którzy żyli w kręgu Ks. Orione w różnych krajach, Przełożony Generalny skierował do wszystkich Synów Boskiej Opatrzności *List programowy* (18.12.1995), aby dać początek Oriońskiemu Ruchowi Świeckiemu; zaraz po nim został rozesłany analogiczny list Przełożonej Generalnej (23.12.1995 r.), który angażował również Małe Siostry Misjonarki Miłości na tej samej drodze.
- Z zaangażowaniem wszystkich zakonników, sióstr i świeckich wprowadzono w życie również grupy koordynujące lokalne, prowincjalne i centralne. W Rocca di Papa (9-12 października 1997 r.) odbył się Pierwszy Kongres Międzynarodowy ORŚ, który wprowadził Ruch w dynamikę i kreatywność. To wydarzenie, wzmocnione szczególnym przesłaniem Papieża, może być uważane za moment oficjalnych narodzin Ruchu. 11. Kapituła Generalne Synów Boskiej Opatrzności (1998) dała dodatkowy impuls dla wzrostu ORŚ.
- Po zakończeniu fazy wstępnego ukonstytuowania ORŚ natychmiast dostrzeżono potrzebę dokumentu zawierającego linie formacyjne i organizacyjne, które byłyby pewnym punktem odniesienia we wzrastaniu ORŚ, tak bardzo zróżnicowanym w swoich elementach narodowych, kulturowych, kategoriałnych, w typie stowarzyszenia i przynależności. Zaczęto nazywać ten dokument *Karta Jedności* i przez trzy lata grupy koordynujące lokalne, prowincjalne, dokonały konfrontacji, aby wyrazić w tym tekście motywację, wartości i struktury organizacyjne, które mogłyby sprzyjać przyszłą drogę ORŚ. W Ariccia od 28 czerwca do 1 lipca 2001 r., podczas spotkania przedstawicieli ORŚ z różnych krajów, tekst przyjął swą definitywną formę, która, po nielicznych poprawkach został zaaprobowany podczas drugiego międzynarodowego kongresu ORŚ (Claypole, 7-13 października 2002 r.).

KARTA JEDNOŚCI ORIOŃSKIEGO RUCHU ŚWIECKIEGO

I. TOŻSMOŚĆ

*Rzekł do Niego Filip: « Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy ».
Odpowiedział mu Jezus: « Filipie, tak długo jestem z wami,
a jeszcze Mnie nie poznałeś?
Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca ».*

(J 14, 8-9)

1. Nazwa i tożsamość

Orioński Ruch Świecki (ORS)^[1] jest zrzeszeniem świeckich, którzy obrali drogę dążenia do duchowej komunii w Kościele, a stowarzyszeni lub nie, żyją charyzmatem Ks. Orione we własnej rzeczywistości i właściwym sobie stanie życia oraz dzielą z Rodziną Oriońską misję « Instaurare omnia in Christo – Odnowienia wszystkiego w Chrystusie » (Ef 1, 10).

2. Członkowie

Członkami ORS są wszyscy świeccy przynależący lub nie do stowarzyszeń oriońskich, którzy, zakorzenieni w Ewangelii, pragną żyć charyzmatem Ks. Orione w świecie i przekazywać go, w jedności z Rodziną Oriońską, z zobowiązaniem do wzrastania w praktykowaniu *miłości, która wszystko odnawia, wszystko buduje, wszystko jednoczy w Chrystusie i Jego Kościele.*^[2]

3. Specyficzny cel

Zgodnie z programem Ks. Orione *odnowienia i połączenia w Jezusie Chrystusie człowieka i społeczeństwa, prowadząc do Kościoła i do Papieża serca maluczkich, ubogich i klas pracujących*^[3], specyficznym celem ORS jest sprzyjanie duchowemu promieniowaniu Rodziny Oriońskiej poza widzialnymi granicami Małego Dzieła, zgłębiając jego charakterystyczne rysy dla coraz skuteczniejszego realizowania jemu właściwej misji w Kościele i w świecie.^[4] Cel ten będzie się realizować szczególnie poprzez opiekę duchową, animowanie i formowanie w charyzmacie członków w poszanowaniu historii i form uczestnictwa każdego.

4. Początek

Ruch bierze swój początek od Ks. Orione, który przez całe swe życie angażował świeckich w swoim duchu i w swym posłannictwie by *siać i worać Chrystusa w społeczeństwie*^[5].

Droga, jaką przeszedł ORS, rozumiany w dzisiejszym znaczeniu, ma krótką historię i jej etapy są wyznaczone przez następujące daty:

1. 1992-1993: na X Kapitule Generalnej Synów Boskiej Opatrzności i na VII Kapitule Generalnej Małych Sióstr Misjonarek Miłości jest rozważany temat świeckich i decyduje się o ukierunkowaniu Małego Dzieła na *promocję powołania i roli świeckich*.
2. 1995: Przełożony Generalny kieruje do wszystkich Synów Boskiej Opatrzności *List programowy* w celu zainicjowania ORS; zaraz po nim następuje analogiczny Przełożonej Generalnej, który angażował również Małe Siostry Misjonarki Miłości na tej samej drodze.
3. 1997: w Rocca di Papa podczas Pierwszego Światowego Kongresu ORS zostały skonfrontowane początkowe idee i doświadczenia Ruchu oraz skoordynowano niektóre wspólne ukierunkowania dotyczące przyszłości. To wydarzenie, wzmocnione szczególnym Przesłaniem Papieża, może być uważane za moment oficjalnych narodzin Ruchu.

5. Relacje w Rodzinie Oriońskiej

Ks. Orione od samego początku myślał o Małym Dziele Boskiej Opatrzności (Synowie Boskiej Opatrzności, Małe Siostry Misjonarki Miłości i inni członkowie grup przy instytucjach) jako o « jednym drzewie mającym wiele odgałęzień », o « strumieniu żywej wody z którego wypływa wiele nurtów », oraz jako o « jednej rodzinie zjednoczonej w Chrystusie »^[6].

Wspólnie, zakonnicy, siostry, świeccy, żyją i szerzą bogactwo charyzmatu przekazanego przez Ks. Orione poprzez wzajemne dzielenie się darami Rodziny Oriońskiej. Zakonnicy, « *wytrawni przewodnicy po drogach życia duchowego* » są powołani do « *rozwijania w świeckich największego talentu, to jest ducha* ». Świeccy, którzy zdecydowali się dzielić charyzmat orioński żyjąc w świecie, są zaproszeni, aby byli gorliwi i wielkoduszni dając Małemu Dziełu Boskiej Opatrzności „cenny wkład” swej świeckości i jej charakterystycznego posługiwania.^[7]

Świeccy, przy okazji publicznego i jednorodnego prezentowania Rodziny Oriońskiej (FDP, MSMM, OIZK, ORS), uznają w Przełożonym Generalnym będącym w jedność z nią samą, następcę Ks. Orione i punkt odniesienia do charyzmatu Założyciela.

6. Siedziba

Siedzibą generalną ORS jest Rzym, gdzie znajdują się również Siedziby Zgromadzeń Zakonnych Księdza Orione.

II. WARTOŚCI INSPIRUJĄCE

« Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch,
różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan;
różne są wreszcie działania,
lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich ».

(1 Kor 12, 4-6)

7. Charyzmat orioński

Życie charyzmatem Ks. Orione polega na *życiu i szerzeniu znajomości i miłości Jezusa Chrystusa, Kościoła i Papieża, szczególnie pośród ludu i ubogich najbardziej oddalonych od Boga i najbardziej opuszczonych*.^[8], aby każdy człowiek mógł odnaleźć swą własną godność i wolność dziecka Bożego. Świeccy z ORS, podobnie jak Ks. Orione, ufając Opatrzności Bożej, zobowiązują się do życia charyzmatem i do budowania świata bardziej sprawiedliwego i ludzkiego, mając zawsze na uwadze znaki czasów, aby *Instaurare omnia in Christo – Odnowić wszystko w Chrystusie*.

8. Charakterystyczne aspekty duchowości oriońskiej:

Jesteśmy dziedzicami czterech wielkich miłości Ks. Orione: Jezus, Maryja, Papież, Dusze.

1. JEZUS: *On sam jest żywym źródłem wiary i miłości, która może wzmocnić i odnowić człowieka i społeczeństwo*^[9].
2. MARYJA, którą *czcimy i uważamy za naszą Matkę i niebieską Założycielkę Małego Dzieła*^[10].
3. PAPIEŻ: *Papież jest Wikariuszem Jezusa Chrystusa naszego Boga i Odkupiciela, jest 'słodkim Chrystusem na ziemi, jak go nazwała Święta Katarzyna ze Sieny; jest naszym niezawodnym przewodnikiem, jest naszym nieomylnym Mistrzem oraz prawdziwym naszym Ojcem*^[11].
4. DUSZE: « *Dusz, Dusz! Oto całe nasze życie, to nasze zawołanie, nasz program, cała nasza dusza, całe nasze serce* »^[12].

Charakterystycznym aspektem naszej duchowości jest: dynamizm miłości, która zdolna jest zbawić świat; czynne zaufanie Boskiej Opatrzności; umiłowanie Eucharystii, Chrystusa Ukrzyżowanego, Matki Bożej, Kościoła i Papieża; dowartościowanie i szacunek dla osoby, ze szczególnym uwzględnieniem najuboższych, ostatnich i najbardziej oddalonych; duch ewangelicznego ubóstwa i duch rodzinności; misyjność i zaangażowanie na rzecz jedności; optymizm wynikający z wiary, radość, pokora, prostota, nadzieja, gościnność, współuczestnictwo i duch dostosowania się do trudu; przedsiębiorczość, dyspozycyjność i wrażliwość na nowe formy ubóstwa^[13].

9. Ks. Orione i świeccy

Ks. Orione, pionier w dziedzinie powołania świeckich, aby zrealizować *sen* o niesieniu Ewangelii i miłości wszystkim narodom, zrozumiał doskonale, że musi szukać współpracy i współodpowiedzialności wśród świeckich. Oni to mieli uczestniczyć w działalności Małego Dzieła na płaszczyźnie rzeczywistości doczesnej z zakonnikami i siostrami i mogliby pójść tam, gdzie zakonnicy i siostry nie mogą normalnie dotrzeć, zapewniając w ten sposób obecność Kościoła w posłudze misyjnej i apostołacie miłości.

Szczególną czułą i ojcowską wrażliwość Ks. Orione w stosunku do świeckich można dostrzec w wielu jego pismach i osobistych listach, w których widać, jak bardzo ich cenił i jak ich wspomagał ich swoimi radami.

Wszystko to było spowodowane jego głębokim przekonaniem, że odnowę społeczną można przeprowadzić tylko w oparciu o zasady chrześcijańskie.

10. Orioński Duch Apostolski

Duch Święty wzbudza w Kościele coraz żywszą świadomość powołania świeckich i ich posłannictwa dla odnowienia w Chrystusie człowieka i społeczeństwa.

Aby wcielić w życie konsekrację chrzcielną, świeccy patrząc na Ks. Orione, zobowiążą się z radosną dyspozycyjnością do:

1. *bycia zaczynem, pokojową siłą chrześcijańskiej odnowy*^[14], zasiewając Chrystusa w sercach ludzi, społeczeństwach i kultur, oddając się na służbę młodzieży, *najuboższych z ubogich* i Kościoła.
2. budowania Królestwa Bożego poprzez czyny, dzieła miłosierdzia i promocję sprawiedliwości, oskarżanie wykroczeń przeciwko godności człowieka, poprzez poszanowanie różnorodności darów i powołania każdego człowieka i każdej wspólnoty, każdego narodu i każdej grupy, stając się jedno dzięki charyzmat Ks. Orione;
3. formowania dzieci, młodzieży i dorosłych., do wartości duchowych w wolności, tolerancji, braterstwie, sprawiedliwości, solidarności i odpowiedzialności;
4. posłuszeństwa poleceniom Papieża skierowanym do Świeckich na III Milenium: Idźcie naprzód drogą nadziei, budując przyszłość, zaczynając od swego specyficznego powołania chrześcijańskiego. Mocno utwierdzeni w Chrystusie i podtrzymywani wciąż aktualnym nauczaniem Sobory Watykańskiego II, bądźcie świadkami Ewangelii przed ludźmi naszych czasów.^[15]

III. FORMACJA

« Czy serce nie pałało w nas,
kiedy rozmawiał z nami w drodze
i Pisma nam wyjaśniał? ».

(Łk 24, 32)

11. Znaczenie i celowość formacji

Odkrywanie i realizowanie własnego powołania i misji wymaga od katolików świeckich formacji do jedności, która stanowi cechę bytowania jako członków Kościoła, a zaradcm obywateli ludzkiego społeczeństwa^[16].

ORS wzmacniając w swoich członkach poczucie przynależności do Kościoła, którego członkami stali się poprzez chrzest pomaga w formowaniu w charyzmacie oriońskim, który stanowi ich tożsamość i rację bycia w Kościele, w celu zaoferowania Ludowi Bożemu specyficznego wkładu, z powodu którego Pan Bóg wzbudził postać Ks. Orione i Małe Dzieło. Formacja jest drogą stopniowego wtajemniczenia realizowanego w sposób globalny i ciągły poprzez życiowe relacje ze Słowem Bożym, z Kościołem, idąc za przykładem Ks. Orione, z konkretnymi relacjami i doświadczeniami kościelnymi i oriońskimi.

12. Specyficzne treści

Jesteśmy świadomi, jak o tym przypominał Ks. Orione, że mamy *najpierw odnowić siebie w Chrystusie, aby potem odnawiać innych^[17]* poprzez formację ludzką, duchową, doktrynalną, misyjną i charyzmatyczną.

Specyficzne treści formacji w charyzmacie oriońskim, których nie może zabraknąć, to:

1. głęboki szacunek do osoby ludzkiej: *służyć Synowi Człowieczemu w ludziach^[18]*;
2. wychowanie do powszechnej miłości, zważając na *najuboższych z ubogich: czynić dobrze zawsze, czynić dobrze wszystkim, źle nigdy i nikomu^[19]*;
3. poczucie przynależności do Kościoła i do Papieża: *niech nikt nas nie przewyższy w ukochaniu z całych swoich sił Papieża i Kościoła, niech nas nikt nie zwycięży w miłości, w pobożności, w wielkoduszności do Matki Kościoła i do Papieża^[20]*;
4. zaangażowanie ekumeniczne: *jest rzeczą właściwą naszego Instytutu wspomagać, w całej swej małości, działanie Opatrzności Bożej w prowadzeniu dusz i instytucji ludzkich, aby zajęły swoje miejsce w Kościele Świętym... konsekrując się poprzez każdy wysiłek i ofiary miłości, aby doprowadzić do jedności Kościołów Odlączonych^[21]*;
5. zaufanie Boskiej Opatrzności, która prowadzi do życia duchem ubóstwa: *Doskonała radość może być tylko w doskonałym poświęceniu siebie Bogu i ludziom^[22]*;
6. pobożność maryjna: *Do Jezusa, do Ojca św. i do dusz przez Maryję^[23]*.

„Program formacyjny” przewiduje również:

1. Pogłębianie znajomości Założyciela, Świętych naszej Rodziny i życia Małego Dzieła Boskiej Opatrzności.

2. Momenty życia oriońskiego: święta naszej Rodziny, działalność charytatywna, pielgrzymki śladami Ks. Orione, momenty wspólnej modlitwy, spotkania formacyjne i skupienia Rodziny Oriońskiej.

13. Struktura formacyjna

Grupy *coordinamento* na różnych szczeblach^[24], ustalając relacje pomiędzy różnymi rzeczywistościami lokalnymi, kulturalnymi i społecznymi i w poszanowaniu własnych cech charakterystycznych każdej grupy, zapoczątkują proces formacyjny, który będzie podtrzymywał i promował, w każdym z członków, powołanie świeckie wychodząc od tożsamości oriońskiej w relacji do poznawania, kształtowania postaw i zdolności do działania.

14. Zadania formacyjne Grup Koordynujących

Grupy Koordynujące mają za zadanie:

- COORDINAMENTO LOKALNE I/LUB REJONOWE:
 - Rozwijać i strzec własnej tożsamości duchowej i apostołskiej poprzez spotkania formacyjne, dni duchowości, skupienia, pielgrzymki i rozpowszechnianie materiałów oriońskich.
 - Sprzyjać uczestnictwu w niektórych momentach modlitewnych wspólnoty zakonnej.
- COORDINAMENTO TERYTORIALNY:
 - Wytworzyć tradycje formacyjne dla pogłębiania linii wspólnego programowania.
 - Troszczyć się o formację formatorów. W tym celu zostanie założone centrum studiów oraz grupa mieszana złożona z osób konsekrowanych i świeckich, która zajmie się przygotowaniem i rozprowadzaniem zeszytów pomocniczych i propozycji do formacji w Rodzinie Oriońskiej.
 - Organizować doroczne rekolekcje Rodziny Oriońskiej.
- GRUPA COORDINAMENTO GENERALNE

Wypracuje, we współpracy z radcami generalnymi odpowiedzialnymi Synów Boskiej Opatrzności (FDP), Sióstr Misjonarek (PSMC) i Instytutu Życia Konsekrowanego (OIŻK) projekt formacyjny i apostołski na trzylecie i roczny zeszyt formacyjny, który należy przystosować do poszczególnych krajów z odpowiadającym im programowaniem i planowaniem.

IV. POSŁANNICTWO

*Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem tym darem,
jaki każdy otrzymał.*

(1 Kor 12, 12)

15. Świadek i posłannictwo

Celem naszego świadectwa i posłannictwa, jak tego uczył Ks. Orione, jest *instaurare omnia in Christo – odnowienie wszystkiego w Chrystusie: oświecać, tj. uświęcać dusze w znajomości i w miłości Bożej, a następnie odnawiać wszystkie instytucje i wszystkie rzeczy, również i te przynależące do innych społeczeństw ludzkich.*^[25]

Realizujemy swe powołanie w poszukiwaniu Królestwa Bożego używając rzeczy doczesnych i powszednich zgodnie z zamysłem Bożym(...), będąc tymi, którzy niosą wiarę i niezachwianą ufność w Boską Opatrzność (...)^[26] i angażując się w rzeczywistość społeczną, aby sprzyjać postępowi społecznemu i religijnemu ludzkości.^[27]

Przejawia się to w wyborach dotyczących formacji osobistej i grupowej, w zaangażowaniu i świadectwie w środowisku wspólnoty Kościoła i społeczeństwa.

16. Obowiązki życia duchowego

Jesteśmy powołani do życia powołaniem świeckich zobowiązując się do uczestniczenia w trojakim wymiarze Chrystusa; Kapłana, Proroka i Króla. Chcemy przeżywać sytuacje współczesnego świata: *Wierni, a ściślej świeccy zajmują miejsce w pierwszych szeregach Kościoła. Dla nich Kościół stanowi życiową zasadę ludzkiej społeczności. Dlatego to oni i przede wszystkim oni winni uświadomić sobie coraz wyraźniej nie tylko to, że należą do Kościoła, ale że sami są Kościołem.*^[28]

Odpowiadamy na powołanie do świętości w swoim stanie życiowym poprzez osobistą modlitwę osobistą, przez przeżywanie Słowa Bożego, sakramentów i służenie Chrystusowi w ubogich: *Musimy stać się świętymi, ale takimi, by nasza świętość nie była przedmiotem tylko kultu wiernych czy też ograniczała się jedynie do świątyni, ale by przenikała do społeczeństwa i dawała tyle blasku światła, tyle życia, miłości do Boga i ludzi, byśmy byli więcej, niż tylko świętymi ludu i zdrowia społecznego.*^[29]

17. Zaangażowanie w życie społeczne

Zobowiązujemy się do tego, aby być narzędziami humanizacji i ewangelizacji kultury, w życiu rodzinnym i społecznym, poprzez aktywne uczestnictwo w wydarzeniach z życia ludu, w dziedzinie polityki i kultury, aby promować godność osoby ludzkiej i przemieniać rzeczywistość społeczną.

18. Zaangażowanie w życie kościelne

Świadomi, że *miłość jednoczy w Chrystusie i w Kościele*^[30], zobowiązujemy się do bycia budowniczymi jedności i komunii w Chrystusie poprzez uczynki miłości co do ducha i ciała. Przyczynimy się do wzrostu znajomości i miłości do Kościoła:

1. poprzez studiowanie i rozpowszechnianie nauczania i dokumentów Kościoła;
2. poprzez aktywne uczestnictwo w życiu i programach duszpasterskich parafii, diecezji i Kościoła Powszechnego;
3. poprzez promocję spotkań ekumenicznych i dialog pomiędzy religiami;
4. naśladując Ks. Orione w jego odwadze apostołskiej i miłosierdziu, aby wszyscy mogli doświadczyć Opatrzności i macierzyństwa Kościoła.

19. Zaangażowanie w Rodzinie Oriońskiej

Jako świeccy z ORS zamierzamy:

1. sprzyjać komunikowaniu się i budowaniu prawdziwej komunii wszystkich świeckich – zrzeszonych bądź nie – pomiędzy sobą i w relacjach z Rodziną Oriońską;
2. dawać w duchu braterskiej bezinteresowności swój wkład właściwy świeckim i specyficzną służbę w formację i we wspólne projekty, przede wszystkim uczestnicząc w sekretariatach i w aktywności formacyjnej;
3. być przedstawicielami w sposób integralny świeckich, jako przynależący do Rodziny Oriońskiej, w relacjach wewnętrznych i na zewnątrz MDBO;
4. współpracować na rzecz jedności i żywotności Rodziny Oriońskiej, towarzyszyć duchowo, animować, formować tych świeckich, którzy poznali Małe Dzieło, którzy czują się przez nie pociągnięci, bądź dzielą styl życia Założyciela, pomimo że nie należą do żadnego stowarzyszenia, czy jakiejś szczególnej grupy;
5. przygotowywać odpowiedzialnych, którzy będą mogli kontynuować działalność prowadzoną przez świeckich, tak aby charyzmat orioński mógł być kontynuowany w przyszłości;
6. wspólnie z zakonnikami i siostrami opiekować się duchowo świeckimi, którzy są zatrudnieni w naszych dziełach, animując ich i formując z punktu widzenia ludzkiego, duchowego i charyzmatycznego;
7. być w duchowej komunii ze świeckimi, którzy przynależą do wspólnot parafialnych, lub są zaangażowani w działalność na rzecz promocji ludzkiej, społecznej, wychowawczej i misyjnej.

V. ORGANIZACJA

*Podobnie jak jedno jest ciało,
choć składa się z wielu członków,
a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne,
stanowią jedno ciało,
tak też jest i z Chrystusem*

(1 Kor 12, 12)

20. Cel organizacyjny

Ruch ma swój element jednoczący w przyłgnięciu do niektórych wiodących ideałów Księdza Orione. Aby zachować swą tożsamość i realizować własne posłannictwo posługuje się strukturą organizacyjną elastyczną, dynamiczną i istotną, która na różnych poziomach (lokalnym, prowincjalnym i generalnym) pełni rolę grupy koordynującej, animacyjnej i formacyjnej.

W tym celu będzie dbać o:

1. poczucie przynależności każdego członka,
2. jedność z Kościołem i z Małym Dziełem z wyznaczoną rolą,
3. zdolność do pracy w grupie wewnątrz duszpasterstwa ogólnego,
4. stabilność i ciągłość projektów,
5. udział świeckich oriońskich w życiu Kościoła, Małego Dzieła i społeczeństwa.

21. Coordinamento lokalne i/lub rejonowe

Coordinamento na poziomie lokalnym jest sercem ORS.

Składa się ono z przedstawicieli wybieranych przez każdą grupę świeckich, którzy z kolei, wybierają jednego lub więcej koordynatorów lokalnych oraz jednego lub więcej opiekunów duchowych.

Ma za zadanie animowanie, formowanie i komunikowanie pomiędzy różnymi stowarzyszeniami, lub grupami lokalnymi, które uczestniczą, bądź pracują wokół określonego dzieła, koordynując ich pomiędzy sobą i z innymi rzeczywistościami kościelnymi i społecznymi.

22. Coordinamento terytorialny

Składa się ono z ekipy koordynatorów lokalnych i/lub rejonowych, z opiekunów duchowych i Radców Prowincjalnych odpowiedzialnych, którzy wybiorą jednego lub więcej Koordynatorów Prowincjalnych i sekretariat operacyjny.

Ma za zadanie programować, animować i weryfikować przebytą drogę, ustalając wspólne kryteria dla formacji w charyzmacie, dając własny wkład świeckich w projekt Prowincji Zakonnej, dialogując z różnymi instancjami cywilnymi i kościelnymi.

23. Coordinamento Generale

Coordinamento Generale stanowią Koordynatorzy terytorialny będący przedstawicielami różnych obszarów językowych i/lub kontynentalnych, bądź też ich delegatami i dwaj Radcy Generalni. Wszyscy razem wybierają Koordynatora Generalnego i trzech członków ekipy kierującej określając ich role i zadania. Będzie ono utrzymywać i strzec jedności tegoż ruchu.

24. Relacje z FDP, MSMM, OIZK

ORS posiada własną strukturę organizacyjną, autonomiczną w ramach swego regulaminu, który zmierza do ustanowienia, pomiędzy różnymi elementami Rodziny Oriońskiej, relacji do pełnego zrozumienia i zaufania, które ułatwią współpracę i uczynią ją bardziej owocną. W tym celu wyraża się życzenie, aby w domach, w których realizowane są różne projekty angażujące świeckich, zmiany personelu zakonnego odbywały się tak, by uwzględniano te projekty.

25. Relacje z organizmami kościelnymi i cywilnymi

ORS wyraża kryteria kościelne:

- 1) prymatu świętości i miłości;
- 2) wyznania wiary w łączności z Kościołem;
- 3) obecności i działania chrześcijan w sercu społeczeństwa;
- 4) łączności z Papieżem i Biskupami.

Ustanawia i utrzymuje relacje z organizmami cywilnymi i kościelnymi zwracając uwagę i biorąc aktywny udział w problemach politycznych i społecznych swojej własnej rzeczywistości, pracując w harmonii z nimi dla sprawy przyjscia Królestwa Bożego, bez zapominania o aspektach ekonomicznych i o nowej ewangelizacji.

26. Aspekty ekonomiczne

Każde *Coordinamento* ożywione głębokim zaufaniem w Opatrzność Bożą, będzie się starać o odpowiednie źródła finansowania, aby stworzyć fundusz kasowy niezbędny do pokrywania wydatków związanych z formacją, strukturami organizacyjnymi oraz na udzielanie solidarnej pomocy.

Na każdym poziomie Ruchu niech będzie zagwarantowana przejrzysta administracja.

^[1] Wł. – Movimento Laicale Orionino (MLO).

^[2] Scritti di Don Orione (cytowane jako Scritti) 61, 153.

^[3] Por. Scritti 8, 209; 59, 21; 52,9; AA.VV. Sui Pssi di Don Orione. Sussidio per la formazione al carisma, Dehoniane, Bologna 1997 (cytowany jako Sui Passi), s. 143 i 233-235.

^[4] Przesłanie Jana Pawła II do Oriońskiego Ruchu Świeckiego, 7 października 1997 r., nr 3.

^[5] Scritti 64, 106; 79,300; Sui passi 238-239 i 250.

^[6] Por. Sui Passi s. 81-86, 260; AA.VV. Laici con Don Orione, Movimento Laicale Orionino, Roma 1988 (cytowane jako Laici con Don Orione) s. 45-50.

- ^[7] Przesłanie Jana Pawła II (1997 r.), nr 3.
- ^[8] Por. Własnoręczne teksty Ks. Orione cytowane w Sui passi, 295-298; przytoczone w Konstytucjach FDP, art. 5; Konstytucje MSMM, art. 3; Reguła życia OIZK, art. 1.
- ^[9] Scritti 8, 209.
- ^[10] Lettere I, 408; II, 17, 351.
- ^[11] Scritti 20, 96; Lettere I, 249.
- ^[12] Lettere I, 250; por. Sui passi, s 253-254; 265-267.
- ^[13] Dla dokonania prezentacji globalnej i szczegółowej charakterystycznych aspektów duchowości oriońskiej, zobaczyć tomik AA.VV. Sui passi di Don Orione. Sussidio per la formazione al carisma, Dehoniane, Bologna 1977.
- ^[14] Scritti 62, 92.
- ^[15] Jan Paweł II do Światowego Kongresu apostołatu świeckich, 26.11.2000 r.
- ^[16] Christifideles laici, nr 59.
- ^[17] Lettere II, 56.
- ^[18] Nel nome, s. 141.
- ^[19] Nel nome, s. 108; Scritti 61, 170; 46, 116; 62,99n.
- ^[20] Lettere I, 96-97; por. Sui passi, s. 207-220.
- ^[21] Scritti 52, 10; 112, 41.
- ^[22] Sui passi, s. 136.
- ^[23] Scritti 103, 112.
- ^[24] Por. Wyżej, nr 21-23.
- ^[25] Lettere I, 14.
- ^[26] Lettere I, 362-363.
- ^[27] Lettere I, 356.
- ^[28] Wyrażenie Piusa XII jest ponownie cytowane w Christifideles laici, 9.
- ^[29] Nel nme, 142; W imię Boskiej Opatrzności, 146.
- ^[30] Por. Scritti 61, 153.